

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. sausio 1 d..

(¹) OL L 206, 2001 7 31, p. 1.

Administracinio teismo (Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė) 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Graham J. Wilson prieš Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Byla C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Proceso kalba: prancūzų)

Administracinis teismas (Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė) 2004 m. gruodžio 7 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. gruodžio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Graham J. Wilson prieš Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg.

Administracinis teismas (Liuksemburgo Didžioji Kunigaikštystė) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar Direktyvos 98/5 (¹), skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija, 9 straipsnis turi būti aiškinaamas kaip nenumatantis tokios teisės gynimo priemonės, kokia yra numatyta 1991 m. rugpjūčio 10 d. įstatymu, iš dalies pakeistu 2002 m. lapkričio 13 d. įstatymu?
- 2) Konkrečiai, ar tokios teisės gynimo institucijos kaip administracinė taryba (conseil disciplinaire et administratif) ir apeliacinė administracinė taryba (conseil disciplinaire et administratif d'appel) gali būti laikomos „teisės gynimo priemone teisme pagal vidaus teisės nuostatas“ Direktyvos 98/5 9 straipsnio prasme ir ar 9 straipsnis turi būti aiškinamas, kaip nenumatantis tokių teisės gynimo būdų, kurie apimtų kreipimąsi į vieną ar kelias panašaus pobūdžio institucijas prieš suteikiant galimybę teisės klausimu kreiptis į „teismą“ 9 straipsnio prasme?

ir priklausomai nuo sprendimo dėl administracinio teismo kompetencijos ir dėl ieškinio priimtumo, esant tiems patiems

šalių procesiniams ar teisiniams pagrindams, prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 3) Ar leidžiamas valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms suteikiant valstybės narės advokatams turėtų teisę nuolat verstis advokato praktika pagal savo buveinės šalies profesinį vardą tam tikrose Direktyvos 98/5 5 straipsnio apibrėžtose veiklos srityse, reikalauti, kad jie mokėtų šios valstybės narės kalbas?
- 4) Konkrečiai, ar kompetentingos institucijos gali nustatyti reikalavimą, kad ši teisė verstis praktika būtų suteikta tik su sąlyga, kad išlaikius visų (ar daugumos) iš trijų pagrindinių priimančios valstybės narės kalbų egzaminą žodžiu kompetentingos valdžios institucijos patikrina, ar advokatas moka tris kalbas, ir jei taip, kokios tokiu atveju turi būti nustatytos procedūrinės garantijos?

(¹) 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/5/EB, skirta padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija (OL L 77, 1998 3 14, p. 36).

Hoge Rad der Nederlanden 2004 m. gruodžio 10 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Magpar VI B. V. prieš Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Proceso kalba: olandų)

Hoge Rad der Nederlanden 2004 m. gruodžio 10 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. gruodžio 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Magpar VI B. V. prieš Staatssecretaris van Financiën.

Hoge Rad der Nederlanden prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar direktyvos 69/335/EEB (¹), iš dalies pakeistos direktyva 73/79/EEB (²), 7 straipsnio 1 dalies bb punktą, reikia aiškinti taip, kad, jei viena bendrovė penkerių metų laikotarpyje po akcijų įsigijimo per akcijų sujungimą, atleista nuo kapitalo mokesčio, netenka tų akcijų, nes bendrovė, kurios akcijas ji turėjo, susijungė su kita, tai reikalavimai, nurodyti minėtoje direktyvos nuostatoje, taikomi akcijoms jas įsigijusioje bendrovėje?

2) Ar atsakant į 4.1 klausimą svarbu, kad bendrovė, kurios akcijos buvo įgytos, po įsigaliojusio teisinio susijungimo su kita bendrove nustojo egzistuoti (BW 2:311 straipsnio 1 dalis), todėl negalima kalbėti apie akcijų perleidimą tiesiogine prasme?

(¹) 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyva dėl netiesioginių mokesčių taikomų kapitalo pritraukimui (OL L 249, p. 25).

(²) 1973 m. balandžio 9 d. Tarybos direktyva pakeičianti sumažinto kapitalo mokesčio tarifo taikymo sritį, direktyvos dėl netiesioginių mokesčių taikomų kapitalo pritraukimui 7 straipsnio 1 dalies b punktu nustatytą tam tikram bendrovių pertvarkymui (OL L 103, p. 13)

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. gruodžio 13 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei

(Byla C-510/04)

(2005/C 31/32)

(Proceso kalba: prancūzų)

2004 m. gruodžio 13 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos K. Simonsson ir W. Wils, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Belgijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2002 m. vasario 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/6/EB dėl pranešimo formalumų, nustatytą į Bendrijos valstybių narių uostus įplaukiantiems ir (arba) iš jų išplaukiantiems laivams (¹) įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju nepateikdama jų Komisijai, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2003 m. rugsėjo 9 d.

(¹) OL L 67, 2002 3 9, p. 31

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. gruodžio 15 d. pareikštas ieškinys Belgijos Karalystei

(Byla C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Proceso kalba: prancūzų)

2004 m. gruodžio 15 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. O'Reilly ir R. Troosters, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Belgijos Karalystei.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 2001/55/EB dėl minimalių normų suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius, pusiausvyrą (¹) įgyvendinančių įstatymų ar kitų teisės aktų ir bet kuriuo atveju nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Belgijos Karalystė neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2002 m. gruodžio 31 d.

(¹) OL L 212, 2001 8 7, p. 12.